

**Tractatus Juridicus Ad Librum III. Decretalium Gregorii IX.
Clericorum in communi, nec non Prælatorum, ac
Capitulorum in specie obligationes, & jura complectens**

Scharz, Oddo

Salisburgi, 1738

§. I. Quid possit Capitulum Sede vacante?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63800](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63800)

§. I.

Quid possit Capitulum Sede vacante?

S U M M A R I A.

1. Per Sedem intelligitur Ecclesia. 2. Sedis vacantia variis modis inducitur, qui enumerantur. 3. Munia Prælati vel spectant ad potestatem Ordinis, vel jurisdictionis. 4. Circa utramque potestatem quid possit Capitulum Sede vacante, duplex Regula ab AA. statuitur. 5. Utraque à nobis sub certa limitatione recipitur. 6. Capitulum non succedit in iis, quæ Episcopo competunt ex speciali Sedis Apostolice delegatione, subjuncta limitatione. 7. Non confert beneficia. 8. Nec alia negotia successori præjudiciosa expedit. 9. Succedit tamen in omnibus iis, quæ Episcopo jure ordinario competunt. 10. Etiam in casu necessitatis in iis, quæ is jure delegato expedire potest. 11. Item in exercitio jurisdictionis contentiose. 12. Et quæ Episcopus ex quadam necessitate facere debet. 13. Etiam in jure territoriali, eique appertinentibus juribus. 14. Exceptis iis, quæ personæ ipsius adhærent. 15. Quomodo Capitulum succedit in iis, quæ sunt Ordinis Episcopalis, exponitur. 16. Litteræ dimissoriæ ab Episcopo concessæ, ejus morte non exspirant. 17. Capitulum Sede vacante tenetur infra octo dies à morte Episcopi novum Vicarium constituere, aut Constitutum confirmare. 18. Quod tamen duntaxat obtinet in Ecclesiis Cathedralibus.

1. Præmittendum I. per Sedem intelligi Ecclesiam, quacum Prælatus init matrimonium spirituale. cap. 41. de Elect. qualis est Episcopalis. cap. 2. b.t. Abbatialis cap. 8. de Consuet. cap. 2. de integr. restit. Regularis, & Collegiata cap. 40. de Elect. in 6. Item Ecclesiæ Cardinalium, quæ Tituli vocantur. cap. 11. de M. & O.

2. Præmittendum II. Sedis vacantiam variis modis induci. I. Per mortem naturalem Prælati. Mors enim, ut alia omnia, ita matrimonium spirituale dissolvit. cap. 39. C. 7. Q. 1. II. Per mortem civilem, putâ per renuntiationem cap. 10. de Renuntiat. per Translationem ab una Ecclesia ad alteram cap. 4. de Postul. Prælat. per depositionem, privationem cap. 10. de Excess. Prælat. c. 7. de stat. Monach. per mutationem Reli-

gionis, quo casu beneficiatus statim jure suo excidit, salvo tamen honore, & fama, idque si Prælatura per electionem conferri consuevit, mox ad Capitulum transit. Videatur Instr. Pacis Artic. 15. §. 15. III. Per Excommunicationem, suspensionem, aut aliud impedimentum Canonicum, quoad munus suum obeundum Prælatus impotens, & inhabilis redditur. Arg. cap. 1. de Offic. Vicar. in 6. & cap. un. b.t. in 6. IV. Per diuturnam Prælati absentiam, ut, si captus ab hostibus sit, aut aliis ex causis ab Ecclesia sua diu absit. cap. 3. de splend. neglig. Prælat. in 6. cap. un. §. fin. b.t. in 6. hoc enim casu, cùm Prælatum Ecclesia non habeat, qui ejus necessitatibus intendat, quasi viduata censeatur. Arg. cap. 2. de Translat. Episcop. ubi dicitur, quod juxta communem lo-

C 6

quen-

*quendi modum illa dicitur Ecclesia vi-
duata, quæ licet Episcopum habeat, ini-
tilem tamen perhibetur habere. Priori-
bus tribus modis Ecclesia propriè vaca-
re dicitur, ejusque vacantia eousque
durat, dum de novo Prælato per Cano-
nicam electionem, subsecuta Confirmatione,
eidem provisum fuerit. Ter-
tio, & quarto modo Ecclesia *impropriè*
vacat, cessatque ejus vacatura, cessante
impedimento, aut redeunte Prælato.
cap. 39. § 42. C. 7. Q. 1. Magnificus
P. Schinier lib. 3. tract. 1. part. 1. cap. 4.
num. 46. § seq.*

3. Præmittendum III. Munia Prælati
(loquimur autem hic principaliter de
Episcopo) *esse in dupli differentia.*
Alia potestatem *Ordinis*, alia potesta-
tem *Jurisdictionis* spectant. Ad po-
testatem *Jurisdictionis* referuntur tum
actus jurisdictionis *contentiose*, tum
voluntarie, temporalis, aut spiritualis,
quos Prælatus vel jure ordinario, vel
extraordinario, aut delegato exercet.

4. Præmittendum IV. Circa utramque
potestatem, *Ordinis* videlicet, & *juris-
dictionis* cum suis speciebus, an, & cum
qua amplitudine Sede vacante in Capi-
tulum transeat, Authores diffidere in
compero est, dum alii eum *Gloss.* in
cap. 14. de M. & O. V. in Capitulo, &
Pannorm. ad Rubr. b. t. pro Regula sta-
tuunt neutram potestatem in Capitu-
lum aliter transire, quam in casibus ju-
re expressis. Colligunt id ex *Rubrica-
bujus Tit.* qua simpliciter prohibetur,
ne Sede vacante quidquam innovetur,
sed omnia in suo statu usque ad no-
vum Episcopum relinquantur. Unde
hanc Rubricam, cùm perfectum sensum
faciat, meritò pro Regula recipiendam

existimant. Alii huic oppositam Re-
gulam statuunt, dicentes, jurisdictionem
Episcopi, Sede vacante, ea cum
plenitudine in Capitulum transire, ut
omnia ad Episcopi jurisdictionem, &
Officium spectantia valeat expedire,
nisi quæ specialiter sibi prohibentur.
Hujus Sententia est Magnif. P. Schinier
cit. cap. n. 48. cum Barbosa, Fagnano,
& aliis. Nititur hæc doctrina non uno
juris textu. Sic in *cap. 3. § seq. de sup-
plend. neglig. Prælat. in 6.* perspicue
conceditur Capitulo indefinite Sede
vacante administratio *in spiritualibus*,
& temporalibus. Ejusdem tenoris est
cap. 11. § 14. de M. & O. in quorum
priori Honorius III. expressè dat facul-
tatem Capitulo, Sede vacante in juris-
dictione, & administratione succeden-
ti generalem, exceptis iis duntaxat ca-
sibus, qui specialiter jure excepti re-
periuntur, & quorum aliquos ibidem
recenset.

Ego utramque Regulam cum di-
stinctione recipio, nimirum, ut in iis,
quæ Episcopo defuncto non jure *Ordi-
nario*, sed ex privilegio, aut speciali com-
missione, sive delegatione competebant,
aut etiam in iis, quæ Episcopus nulla necessitate cogente, sed ex mera
gratia, & liberalitate facere poterat, ha-
beat locum prima Regula, quod scilicet
Sede vacante nihil innovandum sit,
nisi sit specialiter permisum. Altera
vero Regula, quod Capitulum simpliciter
succedat in jurisdictione Episcopi,
nisi specialiter reperiatur in jure pro-
hibitum, obtineat in iis, quæ Episco-
po jure ordinario competebant, aut
quæ instantे necessitate, sive ex debito
Officii expedire debuerat. Placet jam
hu-

hujus distinctionis sensum magis specificè declarare, & quidem quoad I. membrum.

6 Dico I. Capitulum Sede vacante non succedit in iis, quæ Episcopo, non ut Episcopo, sive Ordinario suæ Diœcesis, sed ex speciali Sedis Apostolicæ delegatione, vel privilegio competunt. Ratio est, quod specialis delegatio, aut privilegium non excedant personam, cui dantur. Arg. cap. 17. s. si eundem C. 7. Q. 1. cap. 9. de Privileg. l. 57. ff. Mand. P. König h. t. n. 12. & idèo potestas Episcopis, ut Apostolicæ Sedis delegatis à Concil. Trid. attributa, Sede vacante in Capitulum non transit, nisi, ut limitat Fagnan. ad cap. 11. de M. & O. n. 56. facultas illa Episcopo competit utroque jure, Ordinario & Delegato, ut si Concilium det facultatem Episcopi procedendi etiam autoritate Apostolica; quia hæc particula etiam est implicativa jurisdictionis ordinariæ, ut proinde Concilium in iis casibus, quos Episcopus ante Concilium poterat expedire jure Ordinario, si eum jubeat procedere autoritate Apostolica, jurisdictioni suæ Ordinariæ non derogâsse, quin potius adjungendo pondus autoritate Apostolica eam magis firmare voluisse præsumendum sit. Van-Espen J. E. V. part. 1. tit. 9. cap. 2. num. 2.

7 Dico II. Capitulum Sede vacante non potest conferre beneficia, quorum collatio libera ad Episcopum tantum spectat. Textus in cap. 2. h. t. cap. 1. de Inst. in 6. Ratio est, quòd talis collatio non sit actus necessitatis, aut justitiae, sed liberalitatis, & gratiæ, quæ donatio vocatur in cap. fin. de Offic. Vicar. in 6.

Dico III. Capitulum Sede vacante 8 illa negotia expedire nequit, quorum expeditio successori præjudicium afferre posset. Colligitur ex Rubr. & cap. 1. b. t. ratione ibidem subjuncta, cùm non sit, qui Episcopale jus tueatur. Unde Capitulum non potest res Ecclesiæ immobiles, aut etiam mobiles, quæ servando servari possunt, alienare, aut donare. cap. 42. C. 12. Q. 2. sed tenetur successori reservare cap. 40. de Elect. in 6. quæ autem servari non possunt, eas ex justa causa liberè distrahere potest, perinde, ac tutor, res pupilli, quæ servando servari nequeunt. l. 22. C. de administ. Tutor. Fagnan. ad cap. 11. de M. & O. num. 58. Rursus Capitulum Sede vacante non potest judicare de causis pertinentibus ad Episcopum, ut si quæstio vertatur super proprietate alicujus juris Episcopalis, v. g. si contendatur, an aliquis subjiciatur Episcopo, vel sit exceptus, an talis locus pertineat ad Diœcesin, vel non. An aliquod beneficium sit de jure Patronatus, vel pertineat ad liberam Episcopi collationem. Panorm. ad cap. 7. de for. compet. n. 12. Ratio est, quòd examen ejusmodi quæstionum posset futuro Episcopo præjudicium causare. Ideoque dijudicatio id genus causarum novo Episcopo reservanda erit, ut fusè tradit Panvinus de Potest. Capit. part. 2. Q. 9. Molin. tom. 6. tract. 5. disput. 2. n. 16. Et hæc quoad sensum, & intellectum primæ Regulæ. Secunda Regula per ulteriores particulares Conclusiones sic declaratur.

Dico IV. Capitulum Sede vacante 9 succedit in omnibus iis, quæ Episcopo ut Episcopo, sive Ordinario, non tam jure communi, vel consuetudine quam etiam

etiam statuto vel indulto speciali concessa sunt per citt. cc. 11. § 14. de M. & O. cap. un. b. t. in 6. cap. penult. de supplend. neglig. Prælat. in 6. Unde Capitulum Sede vacante super irregularitatibus, ex delicto occulto provenientibus, dispensare potest, quia licet hæc potestas Episcopis ex speciali indulto Concil. Trid. Sess. 24. de Reform. cap. 6. tributa sit, competit tamen iisdem jure communi, & vi jurisdictionis Ordinariæ. Van-Espen cit. Tit. cap. 1. num. 3. Garz. part. 3. cap. 7. n. 40. rationem reddit Molina d. disput. num. 8. quod, cum hæc Episcopali muneri perpetuò annexatur, tanquam pars jurisdictionis, & non tanquam privilegium respiciens commodum Episcopi, sed potius bonum eorum, in quos jurisdictione exerceri jubetur, meritò etiam in eos hæc jurisdictione transire censenda est, in quos reliqua Episcopi jurisdictione transfit, nempe Capitulum Sede vacante.

10 Noli tamen hanc facultatem cum cit. Molina extendere ad ea, quæ Episcopo ut Sedis Apostolice delegato competunt, ut illa quoque ad Capitulum Sede vacante transire autem, nisi, ut limitat Quaranta, si Sedes diutius vacet, & id, de quo agitur, per Capitulum expediri, necessarium aut utile sit, tunc enimvero Capitulum in jurisdictione Episcopo etiam à jure generaliter delegata succedit, eo, quod casus necessitatis licitum faciat, quod alias lege prohibetur. cap. 4. de R. J. cum quo etiam sentiunt Felinus in cap. 7. de Rescript. Pavinus part. 1. Q. 10.

11 Dico V. Capitulum Sede vacante succedit in iis, quæ sunt jurisdictionis contentiose, ideoque potest cognoscere de causis matrimonialibus, beneficialibus,

criminalibus, contractibus, ferendis censuris &c. cap. 11. de M. & O. cap. 7. de eo, qui duxit in matrim. cap. 3. § seq. de supplend. neglig. Prælat. in 6. cap. un. de M. & O. in 6. Fermosinus tract. 1. de Capit. Sed. vacant. Q. 14. § seq. per tot. Cabassut. in Theor. & Prax. Jur. Can. lib. 2. cap. 24. n. 34. Magnificus P. Schmier cit. part. 1. cap. 4. n. 66.

Dico VI. Capitulum etiam succedit in iis, quæ Episcopus ex quadam necessitate debebat facere. Textus generalis in cap. 42. de Elect. Inde potest Capitulum confirmare, aut infirmare electiones Prælatorum inferiorum. cap. 14. de M. & O. Præsentatos instituere. c. 1. de Inst. in 6. recipere resignationes & permutationes. Gloss. in Clem. 1. de rer. permitt. absolvere à Censuris. cap. un. de M. & O. in 6. Panorm. ad cit. cap. 14. de M. & O. Gonzalez ad cap. 2. b. tit. num. 5. Cabassut. in Theor. & Praxi Jur. Can. lib. 2. cap. 24. num. 29. § seqq. Ratio est, quod recensitos actus Episcopus ex necessitate expedire debeat. Discuntur autem ideo actus isti necessitatis, vel quod propter periculum animarum differri nequeant, vel quod aliis jus jam sit quæsumum, ut contingit in præstantis, & Canonice electis. Gonzalez cit. l.

Dico VII. Capitulum Sede vacante etiam succedit Episcopo in temporibus, ut in jure territoriali, eique appertinentium Regalium, Privilegiorum, & beneficiorum, sive bonorum feudaliuum, ita, ut jure statuum immediatorum Imperii gaudeat, immo recte Status Imperii dici possit. Ita Boehmerus ad b. tit. §. 23. 24. § 25. ubi, quæ Gail. lib. 1. observ. 30. num. 13. Conringius de Constit. Episc. Germ. §. 68. in fin. Heroldus observ. forens. decis. 6. p. 159. § seq. op-

opponunt, doctè, & solidè resolvit. Probatur Conclusio, antiqua Imperii praxi & Legum publicarum sanctio-
ne: ut ex Rec. Imp. de Anno MDLV.
Et MDLIX. Et MDCLIV. ex quibus patenter constat, Capitula, Sede vacante, ad Comitia tam universalia, quam particulares conventus fuisse vocata.

¶ Illæ verò prærogativæ quæ specialiter Dignitati Archi-Episcopali, vel Episcopali adhærent, veluti *Archi-Cancellaria-
tus, Electoratus, Directorii Moguntini Sc.* in Capitulum, Sede vacante non trans-
eunt, cit. Boehmer. §. 27. & Bernard. Mulz. de Majeſt. Imperat. part. 3. cap. 16. §. 3. num. 45. Ratio est, quod haꝝ præ-
rogativæ, tanquam personalissimæ, non alia intentione ipsorum Prælatorum.
Dignitati videantur fuisse annexæ, quam ut ab ipsis Archi-Episcopis personali-
ter administrentur. Idem Boehmer. cit.
§. 27. ubi pluribus argumentis idipsum confirmat. Cui adjungendus est noster Clariss. DD. Hermannus Hermes in fa-
sciculo *Jur. Publ.* cap. 6. Q. 10. ubi scri-
bit, quod eo tempore, quo convocandi sunt Electores ad electionem Imperatoris, Sede Moguntina tunc vacante, Capitulum Electores convocare ne-
queat, sed ipsi Electores motu proprio,
etiam non vocati in virtute fidei, quæ sacrum prosequi tenentur Imperium, con-
venire debent. Ut sonant verba Aureæ Bullæ cap. 1. §. cum autem 21. Ratio-
nem autem, cur hoc casu excludatur Capitulum, assignat laudatus Hermes, quod Capitulum duntaxat succedat
Episcopo, quæ ipsi ut Episcopo com-
petunt, non vero ut Electori. Hæc cauſalis non placet, quia, ut supra di-
ctum est, succedunt etiam in jurisdic-
tione territoriali. Ratio ergo alia est,

quia nempe actus convocationis perso-
nalissimus est, ipsius Electoris Mogun-
tinæ dignitati individualiter adhærens.

Dico VIII. Capitulum Sede vacan-
te, etiam succedit in iis, quæ sunt *Or-
dinis Episcopalis*, non quidem eo effe-
ctu, ut ea, quæ ministerium consecra-
tionis desiderant, per se, vel Vicarium suum exercere valeat, sed, ut subditi sui ab alio Episcopo Ordines suscipiant.
cap. 3. de tempor. Ordin. in 6. vel alteri Episcopo licentiam impertiatur, etiam in Diœcesi viduata, quæ *Ordinis* sunt, exerceendi, cum protestatione, tamen, & cautelæ studio (ut monet Fagnanus ad *cap. 11. de M. Et O. n. 64.*) ut nihil juris inde Episcopo extraneo acquiratur *cap. 4. C. 7. Q. 1.* Ratio Conclusio-
nis est, quod in his casibus dare licen-
tiā non tam *Ordinis*, quam *jurisdictionis* sit. Ideoque eam Capitulum vi ju-
risdictionis Ordinariæ per vacationem Sedis, ad se devolutæ, impertiri valet.
cap. 3. de tempor. ordin. in 6. Van-Espen *J. E. V. part. 1. tit. 9. cap. 2. n. 6.*

Hodie tamen per Concil. Trident. Sess. 7. cap. 10. de Reform. hæc facultas eatenus restricta fuit, ut Capitulum, sede vacante infrà Annum à die vacatio-
nis nec licentiam ordinandi alteri, nec Diœcesianis suis litteras *dimissorias* con-
cedere valeat, nisi iis, qui ratione be-
neficii aut *recepti*, aut *recipiendi* ar-
etati fuerint. Dicitur autem *arctatus*
ratione beneficii *recepti*, qui obtinet
beneficium, ratione cuius infrà Annum
adhuc tenetur certum ordinem susci-
pe-re. Ugol. de Offic. Episc. cap. 26. §. 20.
num. 3. Arctatus ratione beneficii *reci-
piendi* dicitur ille, qui caret ordine,
quem requirit ipsum beneficium, ad
quod jus jam habet, ut coactingit in

presentato. In his quippe casibus Capitulum sede vacante litteras *dimissorias* etiam infra Annum concedere non prohibetur. Garz. de Benefic. part. 7. cap. 1. num. 30. ex Congregatione Cardinalium super cap. 10. Sess. 7. de Reform. Van-Espen cit. cap. 2. num. 7.

Extra hos casus, si Capitulum *dimissorias* concederet, interdicto subjacebit Ecclesiastico, licet is, cui concessæ sunt, iis usus non sit, quia quoad concedentem actus jam fuit perfectus, ut ex declarat. S. Congregat. notat Garz. d. l. num. 92. Ordinatus vero, si minoribus tantum Ordinibus initiatus fuerit, privilegio Clericali non gaudebit. Sin vero *majores* insuper receperit, ab eorum executione ipso jure usque ad beneplacitum successoris Episcopi suspensus erit, & hoc d. Sess. etiam ad alios extenditur, qui sede vacante, loco Capituli *dimissorias* concederint, Vicarios scilicet, vel administratores, ut ipso jure ab officio, & beneficio per Annum sint suspensi. In casibus autem, quibus Capitulo sede vacante dandi *dimissorias* facultas competit, scilicet aetatis infra annum, & post annum, si Ecclesia adhuc vacat, omnibus, in interstitiis quoque dispensare poterit, ut à S. Congregat. declaratum notat Barbos. in Collect. ad Concil. Trid. d. cap. num. 12. litteras vero *testimoniales* de probitate vitae, ipsius ordinandi omni tempore Capitulum concedere potest, quia illæ solæ non sufficiunt sine litteris *dimissoriis*, ut quis ab alieno Episcopo ordines recipere valeat. Navarr. lib. 1. Consil. ad Tit. de Tempor. ordin. Consil. 18.

16 Sed, quid si aliquis habeat litteras *dimissorias* à suo Episcopo ordinario, iis

tamen, Episcopo vivente, usus non sit, an adhuc vigore illarum etiam post mortem sui *Ordinarii* ab alieno Episcopo ordinari valeat? Respondeo, affirmat. Ratio est, quod gratia morte concedentis non expiret. cap. 9. de Offic. deleg. in 6. cap. 36. de Præbend. in 6. cap. 16. de R. J. in 6. Gonzalez ad regim. 8. Cancell. Gloss. 12. num. 36. & seq. Et tenet communiter DD. quin Gutierrez lib. 2. CC. QQ. cap. 17. Extendit hoc etiam ad litteras *dimissorias*, concessas à Capitulo, sede vacante, in casibus, in quibus juxta dicta litteras *dimissorias* concedere potest, ut scilicet, finita quoque potestate Capituli, ordinandus illis uti possit, nisi Successor Episcopus eas revocaverit, antequam effectum fortitæ fuerunt, suadet tamen idem author sub num. 12. ordinatoribus, ut si tempore præsentationis talium litterarum de successore Prælato constiterit, eorum revalidationem, non novam concessionem à successore Episcopo, vel ejus officiali petant produci, quia contingere posset, ut ordinandi tales litteras præsentantes revocationem factam fraudulententer reticeant.

Unum porrò prætereundum hie non est, videlicet, quod Capitulum sede vacante, per novissimam constitutionem Conc. Trid. Sess. 24. de Reform. cap. 16. teneatur infra octo dies post mortem Episcopi *Officialem*, seu *Vicarium* constitueret, vel antehac constitutum confirmare, alioquin Capituli negligentiam supplebit Metropolitanus, aut si ipsa Ecclesia Metropolitana fuerit, antiquior suffraganeus, &c., si exempta, propinquior Episcopus Vicarium deputabit.

Circa hoc decretum conciliare nota ex Fagnano ad cap. 11. de M. & O. num.

num. 77. quod illud in Ecclesiis Cathedralibus, & Metropoliticis duntaxat locum habeat, ex declaratione Cardinalium, quam refert idem Fagnanus loc. cit. nec extendatur ad Capitula Titularum Cardinalium, & aliarum Col-

legiarum Ecclesiarum, sed in his servanda juris communis constitutio, qua conceditur Capitulis sede vacante, jurisdictionem Prælati ad se devolutam per se etiam exercere. Panormit. ad cap. 13. de Offic. jud. ordin. num. 2.

§. II.

Dubia quædam circa Capituli potestatem, sede vacante, resolvuntur.

S U M M A R I A.

19. Beneficiorum collatio, quæ jure devoluto ad Episcopum spectat, non transit ad Capitulum. 20. Oppositionibus occurritur. 21. 22. Capitulum beneficia ad collationem Episcopi spectantia nec unire, nec dividere potest. 23. Potest tamen illa beneficia sede vacante conferre, quorum collatio alias ad Episcopum, & Capitulum simul spectat. 24. Similiter illa Episcopo suspenso, que sine Capituli consilio, aut consensu, sede plena conferri nequeunt, non item Episcopo mortuo hanc facultatem Capitulo adjudicamus. 25. Subsistit collatio à Capitulo facta, si consilium, quod regulariter acquirere oportebat, forte propter absentiam haberet non potuit. 26. Capitulum potest elargiri indulgentias, quas Episcopus vivens poterat de jure communi concedere. 27. Potest etiam, sede vacante, Diœcesin visitare. 28. Non obstante cap. ult. de Suppl. neglig. Prælat. in 6. ostenditur 29. Potest Capitulum sede vacante, dare licentiam Prælato transeundi ad Prælaturam alterius Diœcesis. 30. Ecclesia non Cathedralis, sed exempta iisdem iuribus sede vacante gaudet, quibus Capitula Ecclesiarum Cathedralium. 31. In Ecclesiis Collegiatis secularibus, & non exceptis jurisdictione, Prælato mortuo, non transit ad Capitulum, sed Episcopum. 32. Nec si Prælatus hanc jurisdictionem vel prescriptione, vel speciali privilegio privatiè acquisiverit. 33. 34. 35. Quid circa Prælaturas regulares obtineat, relatis aliorum opinionibus, nostra sententia exponitur.

19 **D**ubitatur I. An beneficia, quorum collatio jure devoluto propter negligentiam, aut delictum inferioris collatoris ad Episcopum spectat, Capitulum sede vacante conferre possit? Difficilem hanc quæstionem vocat Felinus ad cap. 14. de M. & O. n. 3. quia pro utraque contradictionis parte stant magni nominis AA. & tam uni,

quæm alteri parti probabilitas intrinseca suffragatur. Ut conformiter nostris principiis doceamus, negativam eligimus, cui calculum suum adjecere præter Felinum loc. cit. Panormitanus in cap. 14. de M. & O. num. 2. (qui tamen sibimet contrarius affirmativa tutelam suscepit in cap. 2. b. t. num. 3.) Zoës. b. t. num. 3. Layman. ad cap. 14. de